

ЧАСОПИСЬ
для
руських родин.
Виходить щодня
крім днів по-
недільних і святах.

БУКОВИНА

Редакція і адмі-
ністрація в Чер-
нівцях ул. Пе-
тровича ч. 2.
Передплата
10 зр.

Старі грішники.

Пишуть нам зі Львова:

Відомо з казки, що коли баба скричала на вовка, що заглядав з перелазу за її телятем, уражений вовк жалувався, що через бабине теля — порядному чоловікові — уже навіть спокійно й до города подивити ся не дадуть! Відомо й се, що деякі „порядні“ люди, коли не мають що відповісти на закиди, радять собі говорячи: „Порядний чоловік преці на таке не відповідає!“ Потрохи в першій, потрохи в другій ситуації сих „порядних“ людей опинився старий народовецький, сконсолідований грішник, львівське „Дѣло“. Посвятити статтю „Буковини“ п. з. „Консолідація чи прострація“ трохи не цілу першу колумну суботнішого числа, замічає „Дѣло“ під кінець сеї відповіді, що порядні люди властиво на такі закиди „не відповідають“. Отже як властиво? виходить хіба, що „Дѣло“ після свого власного признання є перорядним органом порядних людей. Wart Ras паґаса, а паґас Раса — се справдішна рутенська мізерія наших сконсолідованих народовців!

І так добачило „Дѣло“ в згаданій статті „Буковини“ денунціацію на товариство ім. Шевченка. Поняття денунціації у нас не розуміють. Денунціація се тайний зловбий донос про справу не призначену для ширшої публіки. Тайного доносу в „Буковині“ не було, бо доносів не друкує ся в газеті. Сама справа була призначена для ширшої публіки — отже мож-

на про неї прилюдно говорити. На підставі досвіду знаємо, що москвофіли всяким успіхам консолідації з народовцями надають відтак своє освітлене. І так н. пр. хто читав коментарі „Галичанина“ до масової депутації, той хіба сліпий був, щоб не добачив явного наміру понизити авторитет цїсаря в очах народу. На другий рік припадає ювілей цїсарський — а рівночасно ювілей невільничий, знесене панщини, і нїби відродження галицької Руси. Москвофіли тим ювілеєм, коли вже не підчає святкування, то по ювілеях зовсім певно нададуть ціху демонстрації. А та демонстрація ніколи не буде мати на цілі піднесення духа народу, тільки ширене дальшої десперації. Хто не бере фактів з одного лиш дня на увагу, а возьме їх в історичній звязи з попередними, той у поступках москвофілів добачить зовсім ясну мету використання кожної хвилі лише для впоювання зневіри в нарід. Народовці не мають найменшого інтересу помагати їм при тім. Тому ми почуваємо ся до обов'язку остерігати хочби і само товариство ім. Шевченка, котре в остатних часах мало чейже добру нагоду пересвідчити ся, що нам залежить на его розвою, — перед спілкою з москвофілами. На товариство, котре ми перед нівроком так боронили чейже тепер „доносити“ не будемо.

Ми зовсім не користувались якимись довірочними інформаціями, на пр. яко запрошені гості з якогось бенкету, — про порушену нами справу говорить же ся голосно в широких кружках у Львові! Ми не назвали нікого по іменню, а вже найменше якогось свого товариша по званю,

і т. д., і т. д. Нарушувати й ломити статуту, воювати денунціаціями та прямо пльотками і то чи против чужих чи й самих „своїх“, однаково, чи против Барвіньського, чи К. Левицького, чи Цеглиньського, і т. и. — се у нас уміють далеко-далеко ліпше від „Буковини“ як раз сеї люди, що нераз самі дуже то нїби нарікають на нарушуване законів правительством і Поляками...

„Дѣло“ твердить дальше, що відомий галицький сконсолідований комітет виборчий умисно не запросив до участі в т. зв. ювілеях політичних товариств, і тому сеї ювілеї не будуть мати політичного значіння. Що-ж — ми можемо безпечно зречи ся тут з нашої сторони відповіді.

Щож е ще замітного знаходимо в довгих выводах „Дѣла“? „Дѣло“ повтаряє деякі аргументи, що їх ужило уже й попередно, бо видно дуже они ему подобають ся: повтаряє іменню, що кацапи наші уже тепер не є агресивні, повтаряє і се, що як-раз теперішні народовецькі консолідатори колись-то нїби дуже воювали з москвофілами, і то тогди, коли се войоване було найнебезпечніше! Цікаво! Про меньшу агресивність кацапів, при цілковитій безпам'ятній прострації народовців і говорити шкода: дякуючи як раз сій прострації кацапи в загарбаних ними народних інституціях наших нині безпечніші як коли. На провінцій-же всюди тон надають москвофільські платні агенти — а коли „Дѣло“ на старість і не довиджує й видіти не хоче, то ми причини сего також уже подали. Хто раз спустив ся — замієць на власну працю — на саму агіта-

4)

Буковинська Русь.

Культурно історичний образок.

Написав

др. Ст. Смаль-Стоцький.

(Дальше.)

Може і прикро нам, що австрійські емерали видають таке сумне свідчення культурне для Буковинців, але не говорить з них злоба ані пересада: — інакше на Буковині тоді бути не могло, Австрія не застала прецінь тут властиво ані одної школи. Правда, були школи в Радівцях (владича) і в Сучаві (митрополіча), як се ми напевно знаємо про р. 1777, були школи і по селах, як про се ми довідемо ся із донесення Черемонського протопопа з дня 13-го червня 1788¹⁾, але тоді школи ледви чи заслугоють на імя шкіл. В них учили на церковних книгах читати, дещо писати, рахувати і співу церковного. Служили вони головою на те, аби як так достарчити кандидатів до стану духовного²⁾, а походили здає ся з часів князя Константина Маврокордата, котрий наказав, аби не висвячувати таких людей на священників, що не

вміють читати і писати.³⁾ Найліпша з них була ще здаєть ся монастирська школа в Путні, а яка там була наука, про се довідемо ся принакрово із свідчення, виставленого 1-го квітня 1788 игуменом сего монастиря Георгієм Балашескулови (пізнійшому владичі буковинському), що він „від свого 5-го до 12-го року учив ся там часослова, неалтіри, октоїха, молдавського і руського (!) катехизму, писати листи по волоєни, співати після грецького наліку, граматики, землерисні після книжки Буфїє, переложеної владикою Амфілохієм, риторизи, про ехізму церковну із книги „Камєнь преткновенія“, листу архієп. Євгенія, історії церковної від початків християнства аж до 9-го віку і до синоду флорентійського після Евсевія і інших істориків, наконєць скороченої Плятоньської теології.“⁴⁾ В Сучаві учили ще также грецької мови, але високого образования, такого образования, яке пр. подавала свого часу швейска академія, не подавали, як бачимо, тоді школи. Правда, кожний священник був обов'язаний платити річно 4 зр. на школи єпис. Радовецькому, котрий відсилав цілу суму разом около 1650 зр. митрополітові до Яє, та з сих грошей не мала Буковина жадної користі.

Панів буковинських або молдавських що до освіти зовсім не можна порівнювати з панамі

в Польщі (в Галичині), де були висні школи, академії, і де наука подавала ся цілком на європейський лад. Один боярин Балш, що знав окрім „der Landessprache“, ще і мову латинську, німецьку і французьку і посідав якусь науку. Также і духовенство руське в Галичині, хоть як було підупало, все-ж таки стояло висше своєю освітою, ніж духовенство буковинське і молдавське, котре ледви уміло читати церковні книги; писати не всі священники знали, хіба настоятелі, тай то пр. вікарій митрополіта і игумен монастиря в Сьв. Ілїї, Макарій, не умів ні писати ні читати⁵⁾. Монастирі буковинські не заходили ся коло просвіти так, як пр. Василіяни руські.

Низкий стєпень освіти висших слоїв суспільности, недостаток всякого змаганя в тім напрямі виливали лихо на низні верстви, і загальна темнота залагала цілий край. Не диво проте, коли ось як характеризують тодішню культуру на Буковині емер. Сіплені і Енценберґ: „Священники і мужики віддають ся пішньству“⁶⁾ а се доводить їх до бійки. Злодійство у них річ звичайна і взагалі подобають Буковинці більше на

¹⁾ Zieglauer: Gesch. Bilder I. 53.

²⁾ Горіаки достарчала Буковинцям Україна. „Die Bukowina versieht sich mit Branntwein aus der Ukraine“ — пише Енценберґ. Назва „Україна“ була тоді утерта і звана. Zieglauer: Gesch. Bilder I. 95.

¹⁾ Polek: Anfänge 9, 10, 11.

²⁾ Oniciul, тамже IV. 593.

³⁾ Kaindl: Geschichte der Bukowina II. 129.

⁴⁾ Polek: Anfänge 10.

цію, то сей мусить розпучливо держати ся кацапського хвоста. А агітація йде, бо рубель котить ся далеко й широко, почавши від відомого кацапського рольничо-кредитового заведення, паломників та їх платних приятелів піонів (гл. процес Бартмана і приятеля п. Маркова — Ванічка), а скінчивши на бідній уніятській молодіжці, що дякуючи „опіці“ скосолідованих старших „патріотів“ за сталу місячну заплату з відомого жерела сьпіває у львівській православної церкви.

І коли-то, ті хвалені „Дьломъ“ консолідатори так дуже „воювали“ з москвофілами? Чи може тогди, коли перервали в самім-же „Дьлі“ антмосквофільські статії Волод. Барвіньського? Чи може тогди, коли так горячо обставали за московскою т. зв. етимологією? на пр. коли в скликаний міністерством анкеті заявили ся против „фонетики“, або коли п. Романчук реституував в „Батьківщині“ псевдо-етимологію? Чи може тогди, коли рускі (!) соймові послы, з п. Романчуком на чолі вносили до правительства грізні інтерпеляції в справі всяких кацапів-Муринів? Чи може тогди, коли п. Романчук — в порозуміню з своїм, від сорок літ уже, приятелем п. Б. Дідицьким (можна би вже устроїти ювілей сеї приязни!) — повів свою т. зв. нову еру умисно так, щоб она стала ся лише основою для москвофільської консолідації? (Ніби то задля недостачі часу виступив відразу з заявою в соймі, не полагодивши справи в клубі!). Чи може в Народній торговлі? А вже найкраще списала ся наша консолідація з руским „Соколом“: заложили его по довгих трудах самі народовці, так щож: вмшав ся в справу п. Нагірний, заведено в урядованю „Сокола“ етимологію, поприймаю в члени — москвофілів і — спинено на кілька літ розвій товариства. Тепер же, коли „Сокол“ став против консолідації, zdekompletували наші консолідатори виділ „Сокола“ — і на силно пробують зло-

мити опірне товариство. Кількоб то гомону було, колиб щось подібного робили антиконсолідатори?! Ще ціле щасте, що ся наша консолідація роїв не має!

Отже виводи „Дьла“ про якусь ніби „давнійшу“ боротьбу теперішних консолідаторів з москвофілами — се надуті неправдиві фрази: все у нас були люди, що боролись з москвофілами, і саме єї борють ся переважно й доси, попри молодших. Але було здавна у нас все й хитрі крутії безсовістні, як раз такі, як єї, що в часі послідних виборів радили в „Дьлі“ держати ся засади: „glupі daje — tadru bierze“ і — радили брати за голоси гроші, а опісля голосувати „по своему“! Деінде за такі ради „порядним“ людям в лице плюють, у нас се — найвисша мудрість політична! І такі люди говорять у нас о „величавих“ обходах народних, — люди, що колиб не вдовиний гріш руский або не юдина плата, то в руских редакциях та інституциях і дух би їх не пах! Впрочім про господарку сих людей в наших інституциях ми ще поговоримо. Прикро то доторкати ся сего болота, та часом треба.

Поки-що фактом є нині, що вся молодіж (Акад. Громада у Львові, Січ і Громада у Відні), як і дуже поважна часть людей старших (товариство ім. Шевченка. тов. Педагогічне, Сокол) рішучо усунуть ся від всяких т. зв. „спільних“ обходів. Ті-ж, що участь возьмуть — будуть сумним псевдонародним „загумінком“ в антинароднім і антидержавнім „торжестві“. Побачимо.

Ювілей королевої Вікторії.

Дня 20 червня 1837 року вступила королева Вікторія 18 літною дівчиною на престол Англії, або як єї урядова назва каже, Сполученого королівства Великої Британії і Ірландії.

Народ витав молоду королеву з великими надіями і она не завела їх підчас свого 60-літнього панованя. Завсїгди держала ся вірно прав конституції народа і в потребі приносила навіть великі жертви для неї, яких домагали ся різні партії, що за той довгий час приходили до значіння і впливу на англійське законодавство. О руку королевої Вікторії старало ся шість князів а з них вибрала королева Вікторія в 22 році свого життя Альбрехта, князя кобурґського. З ним прожила щасливо до р. 1861 і він став єї розумним дорадником в справах правленя великою державою. Князь заслужив ся дуже для Англії на поли політичної, економічної і гуманітарної діяльності, але немав узнання аж до своєї смерти. Аж коли его не стало, переконали ся Англичани, якого політика страгали в его особі, що бажав передовеім на мирних підставах вести нарід до освіти і добробиту.

За час шістьдесятьлітнього панованя королевої Вікторії Англія не брала участі у війнах в Европі з винятком одної кримської війни. За те безнастанно воювала з дикими народами у всіх пиньших частях сьвіта. В Занзибарі, в полудневій Африці та у всхідних і середущих частях єї, в Судані, в Азії, де панують майже над щілими Індіями — всюди Англіїці пробивають дорогу культурі мечем, але також і своїми місіонарами та справедливою, европейскою адміністрацією.

Англія під правлінням королевої Вікторії була вірна своїй конституції і тому не потребувала переходити політичних забурень і революцій, які потрясли Европою в половині нашого столітя. Під той час стала Англія притулком для політичних проступників всіх країв і народів Европи. Туда хоронили ся Кошут, Маціні, французкі князі, німецкі проводирі вольнодумного руху та російскі заговорники. Там закладали вигнанці свої огнища, друкували свої органи і провадили дальше пропаганду в Европі за свободою особи і думки.

Англія єсть нині найбільшою а притім найбагатішою державою на щілім сьвіті. Она обіймає майже четверту часть всеї землі (29·3 мільонів квадрат. кілометрів) і четверту часть всіх людей (375 мільонів). Такої великої держави не знає історія: так звані сьвітові держави Александра В., Траяна, Тамерляна, Кароля V. суть малі в порівнаню з державою Вікторії. Она панує у всіх частях сьвіта, до неї належить осьма часть Азії з більше як третиною мешканців сего континента, пята часть Африки, четверта часть Америки і девять десятих частий Австралії. Друга сьвітова держава, Росія, не дорівнює їй величи-

варварів як: на саяк так окресаних Европейців¹⁾, „кождої хвилі чути про розбої і рабівництво“²⁾, „лінивство уважає голога за найбільшу роскош“³⁾, „сей лінивий і темний нарід не дбає, щоб землю добре справити“⁴⁾, „мешканці Буковини не мають повятя про управу землі і про промисл“⁵⁾, „ба, навіть не слїдно у них любови до батьківщини, і через то вони радо вандрують“⁶⁾.

Не завадить притім звернути увагу на те, що оба тоті мужі державні роблять деяку ріж-

ницю в тім згляді між Волохами а Русинами. І так коментатор до Спленого Опису Буковини каже: „Волохи більше цікаві але і більше лукаві ніж Руснаки; за те Руснаки кохають ся в хліборобстві і живлять ся не кукурудзою але збіжем,“ „Руснаки більше віддають ся пиянству“; „убране Руснаків охайніше“¹⁾. А Енценберґ в своїм донесеню до галицької коменди (з дня 8-го серпня 1779) пише: Руснаків пізнав я за людей дуже пильних і зручних²⁾.

Серед таких обставин не може бути бесіди про якусь літературу, про висші духові потреби і занятя. За те невіжество, забобони, грубі обичаї, неморальність просто роскошували собі на Буковині. За град палили 1785-го р. в Яблониці, Конятині, Довгонолю відьми, за посуху (1796) топили їх в Шерівцях і Вербівцях³⁾. Загороди мужицкі по селах були страшно порозкидувані, одна від другої на милї далеко; хати нужденні; худоба не знала, що то стайня, і чи зима чи лі-

то, все пробувала під голім небом; не було жадних доріг або гостинців; жадної поліції, через що велика небезпечність життя і маєтку; справедливість вимірувала ся за гроші, хто більше дав, того право, а правували ся всі безнастанно; про лікарів, акушерок, шпиталі тут ніхто не чув; венерична хвороба була страшенно розширена; — одним словом люди жили тут в на пів дикім стані⁴⁾. Коли-ж тепер Буковина культурно так значно піднесла ся, то має се завдячити Австрії.

IV. Початки шкільництва на Буковині.

(Засноване шкільного фонду. — Засноване німецьких шкільн. — Кривда Русиків і обаво правительства. — Перші учителі Буковини. — Учебники шкільні. — Перші успіхи.)

Зараз таки по прилученю Буковини взяла ся Австрія цивілізувати сей край, і хоч в перших роках вся єї увага була звернена більше на політичний бік і треба єї було рішити питане, яку управу завести в новопридбанім краю, все-ж таки було также єї старанем заводити школи і тим чином класти підвалини до здвигненя культури. Вже перші войскові управителі Буковини, енсери Сплені і Енценберґ, що подавали правительству такі докладні образки культурні з Буковини¹⁾, і положили для нашого краю в кождім згляді величезні заслуги, дбали также про засноване шкільн. І так Сплені вже 18-го грудня 1774 жадає

¹⁾ Polek: Beschreibung 33. „Der geistliche und Bauernstand sind insbesondere dem Trunk ergeben, welcher sie zu muthwilligen Raufereien und Ungehorsam verleitet, so dass der Moldauer in Wein und Brandwein betrunken, sich auch dem Militari zu widersetzen imstande ist. Der Diebstahl ist bei ihnen nichts ungewohnliches, überhaupt sind sie in allem ihren Thun und Lassen ungeschliffen und mehr einem barbarischen als einem sonstig nur mittelmässig gesittetem Europäischen Volke zu vergleichen.“

²⁾ Тамже 49. „Alle Augenblick höret man von Strassenraub und Mord.“

³⁾ Тамже 33. „Die Faulheit wird von dem Pöbel als der Grund der Glückseligkeit betrachtet.“

⁴⁾ Тамже 35. „Dieses faule und unwissende Volk verwendet gar keine Industrie, den Erdboden zu cultiviren.“

⁵⁾ Polek: Anfänge 69. „Die Inwohner haben fast noch keine Begriffe von der Cultur und von der Industrie.“

⁶⁾ Polek: Beschreibung 75. „Ja selbst die Liebe zu keinem Vaterland, dieses Vorurtheil, welches sonst das elendeste Land dem besten vorzieht, heisst nichts bey diesem ohnehin meistens aus Polnischen, Siebenbürgischen, Wallachischen und respective Moldauischen Emigranten bestehenden folglich zum Wandern gewohnten Volk.“

¹⁾ Polek: Beschreibung 162 сл. „Die Moldauer haben mehr aufgeweckten Geist, sind aber auch arglistiger als die Rusniaken; hingegen sind diese mehr dem Feldbau ergeben, besonders da sie sich nicht mit Kukurutz als die gemeine Nahrungsgattung der Moldau und Walachay, sondern mit Körndel nähren“ — „Übrigens wenn es zwar nur zu richtig ist, dass das Landvolk, besonders aber die Rusniaken dem Trunk der starken Getränke ergeben sind...“ — „Was die Kleidungsart betrifft, ist jene der Rusniaken etwas niedlicher.“

²⁾ Polek: Anfänge 42. „Die Rusniaken oder Rnssisch Kimpolunger Inwohner als sehr fleissige und geschickte Leute kennen gelernt.“

³⁾ Polek: Anfänge 12.

¹⁾ Порівнай Zieglaue: Gesch. Bilder I. 82 сл.

²⁾ Порівнай видані головно Zieglaue-ом і Polek-ом книжки, на котрі ми покликали ся на ріжних місцях.

В КОЖДІЙ РУСКІЙ ХАТІ І ШКОЛІ

повинна находити ся

Народописна карта

українсько-руського народу,

владжена д-ром Гр. Величком, видана товариством „Просвіта“, а виконана в літографічній закладі Андрія Андрейчина у Львові.

Книгарска ціна карти, наклеєної вже на полотні, вносить 3 зр. 50 кр., а для членів „Просвіти“ і передилатників „Зорі“ 2 зр. 50 кр., з рекомендованою пересилкою 3 зр.

Купити можна в „Просвіті“ у Львові, ринок ч. 10.

Наклад невеликий; купуйте чимскорше!

„РУСКА БЕСІДА“

в Чернівцях

має на складі отсі свої видання:

„ІЛЮСТРОВАНА БІБЛІОТЕКА“

для молодіжи, міщан і селян з року 1886, 1887, 1888, 1890, 1891, 1892 і 1894 по 1 зр. за річник, а всі 7 разом 6 зр.

„ЧУМА ГОРІЛЧАНА,“

сумна історія, для перестороги і науки. 80 сторін за 20 кр.

Замовлення приймає й редакція „Буковини.“

„Слова правди і науки“

з поезій Тараса Шевченка. Ціна 10 кр.

„25 повісток“

для чемних діточок.

32 сторін. Ціна 10 кр.

„ПРОСКУРКА“

Дарувочок для руских діточок. Ю. Федьковича 10 кр.

На поштову пересилку треба додати по 5 кр. за річник „Бібліотеки,“ а по 2 кр. за кожду поодинокую книжочку.

„Дністер“

товариство взаїмних обезпечень у Львові в домі „Просвіти“ Ринок 10.

перше і одиноке руске товариство асекураційне, обезпечає будинки, скот, господарські знаряди, збіжжя в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкідливих вогнів за можливо найнижшою оплатою.

Дністер розпочав пятий рік своєї діяльності. Фонди „Дністра“ після закінченя рахункових з днем 31-го грудня 1896 вносять: фонд основний 50.000 зр., фонд резервовий 54731 зр. 04 кр., резерва премій 34737 зр. 03 кр., разом 139468 зр. 07 кр.

Шкоди ліквідують ся і виплачує ся сейчас по пожарах. В 4-х літах виплатив „Дністер“ 1176 відшкодовань в сумі 309.147 зр. 69 кр.

На жите можна обезпечити ся через „Дністер“ після всіх можливих комбінацій в товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає як найкористнійші умови і видає поліси і квіти в рускій мові.

Зголошення о уділеня агенції в місцевостях, де „Дністер“ не є заступлений, приймають ся.

ДРУКАРНЯ „РУСКОЇ РАДИ“

в Чернівцях.

Перша на Буковині

РУСКА ДРУКАРНЯ

в Народнім Домі

при улиці Петровича ч. 2.

приймає всякі роботи друкарські в мовах рускій, польській і німецькій.

ДОБІР БУКВ ВЕЛИКИЙ.

Роботи виконує ся скоро, солідно і дешево.

Русини! удавайте ся з роботами до своєї рускої друкарні!

Хто хоче мати добру і дешеву МАШИНУ до ШИТЯ,

найудеть ся до мене, то певно не покажує. Нові продаю дешевше як всюди, а употреблені, ще добре удержані почавши від 20 зр. і то за готові гроші і на вицят. Хто купить у мене нову чи стару машину, за репарацию не потребує журити ся, бо я роблю туку безплатно через літний рік.

Русини, удавайте ся до мене, бо я також Русин і обслужу Ває по брательному

З поважанем

В. Данилевич,
машиніст у бровари Штайнера в Чернівцях, при ул. залізничній (Bahnhofstrasse) ч. 26.

Для панів учителів!

INSPECTIONSBERICHT, Jahresausweis і Шкільні повідомлення (Schulnachrichten)

є на складі

в друкарні „Рускої Ради.“

Просимо о замовлення.

Пам'ятайте на Народний Дім в Чернівцях!

ПОЇЗДИ ЗЕЛІЗНИЦЬ

від дня 1-го мая 1897 після часу середно-європейского.

ВІДХОДЯТЬ З Чернівців						ПРИХОДЯТЬ ДО Чернівців						
до Неполоківців, Снятина, Львова, Відня	819	854	1232	404	1025	з Відня, Львова, Снятина, Неполоківців	1128	320	757	811	610	
до Глібоки, Гадікфальви, Гатни, Іцкан і Бурдуженів	1148	351	832	—	635	з Бурдуженів, Іцкан, Гатни, Гадікфальви, Глібокої	—	809	1212	350	1000	
до Садагури, Бояна, Новоселиці	645	430	—	—	—	з Новоселиці, Бояна, Садагури	—	1113	950	—	—	
з Глібоки						до Глібоки						
до Карачева, Сторожини, Бергомету, Межибродів	814	535	—	—	—	з Межибродів, Бергомету, Сторожини, Карачева	635	1037	800	—	—	
Перший поїзд іде на шляху Бергомет-Межиброди від 1-го марта до 3-го вересня що півторка і п'ятниця.						Перший поїзд іде на шляху Карачів тільки в понеділок; другий поїзд на шляху Бергомет-Межиброди тільки від 1. липня до 31. вересня що понеділка і четверга; третій поїзд не іде в понеділок.						
з Гадікфальви						до Гадікфальви						
до Радівців	610	1003	228	612	805	з Радівців	542	855	115	550	747	
з Гатни						до Гатни						
до Качики, Гурагумори, Вами і Кімполонгу	1010	201	—	—	—	з Кімполонгу, Вами, Гурагумори, Качики	1258	625	—	—	—	
з Іцкан						до Іцкан						
до Сучави	327	630	1009	216	718	зі Сучави	442	842	130	630	837	
з Вами						до Вами						
до Рус-Молдавиці	346	647	913	1132	250	з Рус-Молдавиці	842	1259	204	322	545	905
Поїзди ідуть від часу до часу. Розвідати можна на станицях Вами, Драгоша і обох Молдавицях.						Поїзди ходять від часу до часу. Розвідатись можна на станицях Вами, Драгоша і обох Молдавицях.						
з Карачева						до Карачева						
до Чудина н. С.	854	1007	615	—	—	з Чудина н. С.	555	555	—	—	—	
Перший поїзд іде що понеділка, другий з винятком понеділка, нічний кожного дня.						Перший поїзд іде що понеділка, другий з винятком понеділка.						

□ поїзди пошійні; * поїзди особові; без знаку поїзди мішані. Час середно-європейський іде о 46 минут пізніше від черновецького часу; нічний час рахує ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мин. рано і означає ся підчеркнутим минут.

Видає товариство „Руска Рада“ в Чернівцях.

З друкарні „Рускої Ради“ в Чернівцях під зарядом Івана Хромовского.

За редакцію відповідає Осип Маковей.